Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26237
Copyright: Admont, Benediktinerstift

quā uis. u. uera sunt. ñ tam cunctis iudicis s̄
ēdenda. ñ certis iudicūs pbent. Nos ū acōmu
nioē q̄ quā phibere ñ possum. q̄ uis h phibitio ñ
sit mortalis. s; medicinal. ñ t sponte ꝗfessū. t
iudicio cūictū. h. u. tat ē noīabit. q̄ aut apls. q̄
ꝗfuet t ordine iudicario cūuncit. Qd si p iudi
ciū aufferri ñ potē. tollent poci neq; pūse ma
los uitando ab eccla discedes. p̄cedat illos ad
iehennā. Nemo iudicando exarbito suspicoīs. t ex
tra ordinē. usurpato iudicio. s; ex lege di. se
cundū ordinē eccle. Ivetta ad egidiā.

Que volens cūnere cūcertat uirum suū.
secum ad uotū cūnentie. ñ tam habens a deo li
centiā uestis mutande q̄ eo nescio magnā su
biā monachis dederat. Vnde ille iratus q̄si in
ea seuiens. ad uitando pt. æ si carnali cōsorcio
ex cōsensu ñ miscebamur. in cetis tam reb; cōiu
gali obsequio uiro seruire debuisti. Oferces con
tinentie ado inputat uolentia ea. ꝗ si in firmo
conpari ñ negat debitū carnis. Ho hic q̄stio ē utrū
redire debeas ad cōcubitū uiri. q̄ enī do pari con
sensu uoueratis. p seuerant redōere debuistis. q̄
parit tēpabatis acōmixtione carnali. tuus ma
rit ē destituerat. immo sci erat cōiuges. Si lo
cū habet ap dm. panis fract. q̄nto magis mia
q̄ homo eripit a diabolo. Nō dicit mvs si quis pia
scandalibent. de bonis opib; nris ab eis distam.
s; alia ē causa. alienoq ut patre ad filios. t ecūso
ꝗ cōiugē. De habitu ꝗ uestitu. nil diuinit legim
inperat. que ad pompā s. pibent. ꝗ si cogeris.
posses in supbo cultu habere cor humile. ut
hester. que pplm suū libauit.

Explicit liber Qstionū